

bejdsmarkeds-, skatte- og socialpolitikken, specielt de to artikler, det her omhandler, som vi har været inde på flere gange under debatten.

Nu er der efter afstemningen kommet en tilføjelse på denne her sætning, så nu hedder det ikke, at regeringen ikke vil medvirke til flere flertalsafgørelser. Næh, nu hedder det, at man ikke vil medvirke til flere flertalsafgørelser, der på nogen måde udhuler arbejdsmarkedspolitikken eller den danske model eller det danske vel-færd.

Og så kan man spørge: Hvorfor den her forskel, hvis ikke det er, fordi regeringen vil have en mulighed for at indgå et kompromis i de stille natte timer, der betyder flertalsafgørelser på de her områder? Og det vil sige, at regeringen med syvmileskridt er på vej væk fra det her meget, meget klare løfte, der blev givet i folkeafstemningens hede.

Derfor bliver vi altså nødt til på et eller andet tidspunkt – det bliver nok heller ikke i dag, for det er jo ikke sådan en meget diskussionslysten regering, vi har med at gøre i dag, så må vi jo tage det ved en anden lejlighed – at have klarlagt, hvad der er baggrunden for, at regeringen nu på den måde har viklet sig selv ind i et løftebrud igen.

Altså man må have gjort sig nogle overvejelser også tidligere, man må også have vidst, hvad der var på vej. Jeg tror ikke et suk på, at før vi stemte den 28. september, var det sådan, at der var syv lande, der var sammen med Danmark om at afvise flertalsafgørelser på de her områder, og vupti, så har vi en folkeafstemning, og umiddelbart efter står vi minsandten helt alene, får vi at vide af den danske ambassadør Poul Skytte Christoffersen, som udtaler i medierne, at Danmark står helt alene med det synspunkt, at der ikke skal flertalsafgørelser på de områder. Altså det dér hurtige spring: Er det sådan, at vi mister seks allierede i løbet af en nat?

Jeg tror det ikke. Jeg tror snarere, at regeringen har holdt nogle kort skjult for os i den afgørende del af valgkampen, og det er da klart, at det da er uhyrligt, og det er da noget, vi må granske efterfølgende i forhold til en regering, der i en folkeafstemningsperiode holder ting væk fra befolkningens kendskab. Det er jo en dybt alvorlig sag.

Det tror jeg da også at statsministeren et eller andet sted erkender at det er, selv om der ikke kommer kommentarer om det her i dag.

Jeg kan så bare afslutningsvis undre mig over, at Enhedslisten alligevel nu her ved afslut-

ningen vælger at tage så forholdsvis nemt på det. Jeg spurgte tidligere i debatten hr. Keld Albrechtsen om det her forhold, at man bruger 96-98 pct. af sin taletid heroppe på at forklare, hvorfor den mand, man i øvrigt støtter som statsminister, er løftebryder, men man støtter ham selvfølgelig fortsat. Og man tror ikke på ham, man har ikke tillid til ham, men man støtter ham selvfølgelig fortsat som statsminister.

Det må jo give anledning til lidt overvejelse, men det er jo et andet sted. Og jeg forstår dilemmaet, det skal ikke være usagt i denne forbindelse.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Thulesen Dahl, repræsentant for Dansk Folkeparti, her under en åbningsdebat forsøger at slå politisk plad på de meget ubehagelige og også uacceptable forhold, der udspillede sig i de københavnske gader hen på aftenen i går, for der er jo ikke ét parti, der er jo ikke ét medlem af dette Ting, der vil forsøge at forsvare de begivenheder, som fandt sted i København i aftes.

Det var en almindelig ordens- og retshåndhævelsesopgave for dansk politi. Jeg synes, at hr. Thulesen Dahl måske skulle have benyttet lejligheden til at anerkende, at på trods af de meget ubehagelige begivenheder lykkedes det dansk politi efter at have opløst en lovligt anmeldt demonstration omkring kl. 17.30 i går at få skabt ro i gaderne igen hen på aftenen med 44 anholdelser til følge, og hvoraf politiet i dag har fremstillet fem af bøllerne i retten, og hvor retten har fængslet de tre.

Jeg mener, at flere ordførere i dag har udtrykt det rigtige, der skal udtrykkes en dag som denne, og jeg synes, at den eneste, der mangler at udtrykke det, er repræsentanten for Dansk Folkeparti. Det, der skal udtrykkes, er respekt over for den hurtighed, hvormed politiet fik skabt ro, fik sat sig på begivenhederne, og med den understregning, som også blev gjort meget tidligt i debatten i dag af den socialdemokratiske ordfører, at det her, den måde at opføre sig på, selv om man kan have begrundelser af politisk karakter for en anmeldt demonstration, ikke er en dansk optræden, og vi vil ikke acceptere det.

Det har vi heldigvis et veluddannet og et godt politi til at sørge for, når begivenhederne alligevel tager fart, som de gjorde i går. Det er derfor, vi lever i et civiliseret retssamfund. Sagen blev klar, og de, der nu er dømt og sidder